

РЕШЕНИЕ

№ 469

гр. Перник, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20221720200776 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).**

Обжалван е електронен фиш (ЕФ) серия К, № 2804868 /2019 г., на ОД
на МВР Перник, с който на В. Д. Ч., ЕГН *****, е наложено
административно наказание глоба в размер на 100 лв /сто лева/ на основание
чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.3 от Закона за движението по пътищата
(ЗДвП) за нарушаване на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон.

По изложени в жалбата доводи жалбоподателката моли ЕФ да бъде
отменен като неправилен и незаконосъобразен. Прави оплакване, че същият
не съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал.4 от Закона за
движение по пътищата и счита, че е погасен по давност. Изложени са
възражения, че ЕФ е издаден при неспазване на процесуалните правила и в
нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание, жалбоподателката – редовно призована, не се
явява. Не се явява и упълномощеният от нея пълномощник адвокат С.Д. от
АК Перник. Същият е депозирал по делото молба с рег. № 14449/13.07.22г., с
която моли да се даде ход на делото в негово отсъствие. Заявява, че поддържа
доводите, изложени в жалбата. Моли обжалваният ЕФ да бъде отменен и

ответникът по жалбата да бъде осъден да заплати на жалбоподателката направените по делото разноски.

Въззиваемата страна ОД на МВР Перник – редовно призована, не изпраща представител за участие в съдебното производство. Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства и служебно провери правилността на обжалвания ЕФ намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в предвидения в закона срок и от лице, имащо правен интерес, поради което е допустима, а разгледана по същество последната е **основателна**.

От фактическа страна:

На 11.06.2019 г. в 12:32 часа в общ. Перник по път I-6, км. 81+400 б-я Тенакс с посока на движение към гр. София при ограничение 60 км/ч въведено с ПЗ В 26 и отчетен толеранс от -3 км/ч. СПУКС е насочено към гр. София с МПС БМВ 118 Д вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер ***** е заснето да извършва нарушение за скорост като при разрешена стойност на скоростта- 60 km/h, е била установена стойност на скоростта- 83km/h или превишена стойност на скоростта е била- 23km/h.

При направена справка по регистрацията на моторни превозни средства се установило, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на жалбоподателката- В. Д. Ч., ЕГН *****.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно:

Видно от приложената по делото -справката за регистрацията на моторни превозни средства се установява, че лек автомобил- модел/марка – **БМВ 118 Д, вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер *******, е собственост на жалбоподателката- В. Д. Ч., ЕГН ***** , което не се и оспорва от последната.

Разпечатката от показанията на автоматизираното техническо средство-снимка № 0103959, установява, че на 11.06.2019 г. в 12:32 часа в общ. Перник, път I-6, км. 81+400-в посока към гр. София, при максимално разрешена скорост 60 км/ч, въведена с пътен знак "В26". СПУКС е насочена към гр. Радомир, с МПС БМВ 118 Д, вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер ***** , е заснето да извършва нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като при

разрешена стойност на скоростта- 60 km/h, е била установена стойност на скоростта-83 km/h и отчетен толеранс от -3 км/ч в полза на водача или превишена стойност на скоростта е била- 23km/h, като автомобилът е бил управляван от водач- собственикът- жалбоподателката, която съвпада с обективизираните данни в атакувания ЕФ, след като е бил приспаднал толеранс от минус 3 км/ч, който е релевантен към максимално допустимата грешка при измерване на скоростта, посочен както в приложението към удостоверение за одобрен тип на преносимата система за контрол на скоростта, така и в протокол №1158р-4810 от 12.06.2019 г е посочено мястото и времето на отчитане, както и режимът- на приближаващи автомобил, като същите координати съвпадат и с описаното във фиша. Посочен е и времевият обсег на контрол, който също съответства на описаното във фиша.

Към доказателствения материал са приобщени и следните писмени доказателства: протокол за използване на автоматизираното техническо средство, съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, удостоверение за одобрен тип средство за измерване на преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“, удостоверяващо, че е вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване под № 11743d0 приложение, издадено от производителя за техническите и метрологични характеристики на процесната система.

Видно от писмо рег. № 11-00-180/15.06.2022 г. от Директор ОПУ - Перник, с което уведомяват съда, че км.81+400 в посока на движение към гр. София, въведено с ПЗ В26 е с цифрово означение 60 км/ч монтиран на км 81+221/179 м преди км 81+400/; ПЗ Д11 се намира на км 74+055 /ПВ „Батановци“, на 7345 м преди горещитирания километър, в посока към гр. София/; ПЗ Д12 се намира на км 87+718 /ПВ „Даскалово“, на 6318 м след горещитирания километър, в посока към гр. София/. Към писмото е приложена извадка от схема за организация на движението.

От правна страна:

Не е спорно, че лек автомобил **БМВ 118 Д, вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер ******* е собственост на В. Д. Ч., ЕГН ***** - именно жалбоподателката, което не се и оспорва от последната, поради което и правилно в съответствие с разпоредбата на чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 2, т.3 от ЗДвП е била ангажирана нейната административнонаказателна отговорност. От страна на жалбоподателката не се навеждат и възражения, че друго лице е извършило нарушението, както и не са налице доказателства за евентуално упражняване, в законовия 14-дневен срок от получаване на фиша,

на правото по чл. 189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП. Съдът прие като довод, че не са налице последно посочените хипотези, и самият факт, че подадената жалба е именно срещу процесния ЕФ.

По делото се установи, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1” с автоматизирано техническо средство № 11743d0 като същото е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Същата е одобрена до 07.09.2027 г. за което е издаден протокол от проверка с № 248-ИСИ/11.12.2017 г. Периодичността на проверката на видео- радарните системи е една година. Системата е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126, срокът на валидност на одобряването на типа е до 07.09.2027 г. Тя е тип средство за измерване съгласно приетото като писмено доказателство удостоверение № 17.09.5126, издадено от Българския институт по метрология, като същевременно е отговаряла на съответните технически изисквания. Процесната преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса на служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на моторното превозно средство. В приложението, което е неразделна част към удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор.

На снетия от паметта на системата снимков материал № **0103959**, който е веществено доказателствено средство се наблюдава именно автомобила, посочен в ЕФ, тъй като превозното средство и регистрационният му номер са видими по ясен и категоричен начин, поради което и няма спор, че измерената скорост е именно на заснетия автомобил.

Настоящият състав намира, обаче, че са основателни наведените от процесуалния представител на жалбоподателката доводи за допуснати

съществени процесуални нарушения свързани с описанието на нарушението и съответната нарушена правна норма, което от своя страна е довело до невъзможност да се формира по несъмнен начин извод досежно правилността на дадената квалификация на нарушението и да се направи извод законосъобразно ли е посочена приложимата санкционна норма, като съображенията са следните:

На първо място, направеното описание на нарушението в ЕФ е както непълно, така и неточно, с което е допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на атакувания акт, свързано с императивните реквизити, предвидени в разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП във връзка с посочване мястото на извършване на нарушението, което е ограничило правото на защита на наказаното лице и е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на ЕФ.

В ЕФ като фактическо описание на мястото на което е било извършено нарушението е записано следното: „....в общ. Перник, път I-6, км. 81+400- б-я Тенакс с посока на движение към гр. София, при максимално разрешена скорост 60 км/ч. въведена с пътен знак "B26". СПУКС е насочена към гр. Радомир, с МПС БМВ 118 Д, вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер ***** е извършено нарушение за скорост..”. Съдът не може да приеме за установен факта, който е визиран в обжалвания фиш, че скоростта е била измерена в извън населено място /тъй като с тази хипотеза кореспондират посочените норми/, което е обективен елемент от състава на нарушението, тъй като от приобщеното по делото като писмено доказателство писмо рег.№ 11-00-180/15.06.2022 г. от Директор ОПУ - Перник, не е посочено км.81+400 на Път I-6 попада ли в рамките **на населеното място** или е **извън населено място**. Това противоречие още по-силно е задълбочено и с непосочването в процесния ЕФ на съответния задължителен обективен елемент от състава на нарушението, което се вменява на жалбоподателката, т.е. дали същото е извършено в населено или в извън населено място.

На следващо място, съдът констатира, че нарушителят е бил неправилно санкциониран на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.3 от ЗДвП, което не кореспондира с доказателствата по делото, че нарушението е било извършено в населено място, което обосновава незаконосъобразността на ЕФ и в санкционната му част, като санкцията е била определена за извън населено място, какъвто участъкът не е видно от цитираното писмо на ОПУ-Перник. Настоящият състав, счита за необходимо да отбележи, че действително в процесния случай е приложен закон за по-леко наказуемо нарушение, но същият противоречи на установеното в хода на съдебното

производство място на извършване на нарушението, намиращо се в населеното място общ. Перник, т.е. налице е промяна на фактическите обстоятелства на обвинението предявено на нарушителя, срещу които същият се е бранил и които следва по категоричен начин да сочат какво нарушение се вменява на лицето, чийто автомобил е заснет да бъде управляван с превишена скорост.

Така констатираната промяна на фактическите обстоятелства не дава възможност на съда да измени административнонаказателното обвинение доколкото същата противоречи на отразените обстоятелства в обжалвания ЕФ и безспорно ограничава правото на защита на нарушителя. Още повече, че ЕФ се издава в нейно отсъствие и същата не може да се запознае със съдържанието му и да прави възражения, както би било при съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

На второ място, категоричното посочване на мястото на нарушението е от съществено значение за прилагане на съответната релевантна хипотеза на чл. 21 от ЗДвП, т.е. дали моторното превозно средство е управлявано в населено или извън населено място, което е и задължителен обективен елемент при санкционирането му по чл. 182 от ЗДвП. В процесния случай при квалификацията на нарушението е допуснато смесване на двете алинеи на чл. 21 от ЗДвП, което при констатираната липса на точно описание във фиша на мястото на извършване на нарушението, води до невъзможност жалбоподателя да разбере какво нарушение е извършил, за да организира ефективно защитата си.

На следващо място, съдът констатира, че нарушителят е бил неправилно санкциониран на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.2, т.3 от ЗДвП, което не кореспондира с доказателствата по делото, че нарушението е било извършено в населено място, което обосновава незаконосъобразността на ЕФ и в санкционната му част, като санкцията е била определена за извън населено място, какъвто участъкът не е видно от цитираното писмо на ОПУ-Перник. Настоящият състав, счита за необходимо да отбележи, че действително в процесния случай е приложен закон за по-леко наказуемо нарушение, но същият противоречи на установеното в хода на съдебното производство място на извършване на нарушението, намиращо се в населеното място гр. Перник, т.е. налице е промяна на фактическите обстоятелства на обвинението предявено на нарушителя, срещу които същият се е бранил и които следва по категоричен начин да сочат какво нарушение се

вменява на лицето, чийто автомобил е заснет да бъде управляван с превишена скорост.

Така констатираната промяна на фактическите обстоятелства не дава възможност на съда да измени административнонаказателното обвинение доколкото същата противоречи на отразените обстоятелства в обжалвания ЕФ и безспорно ограничава правото на защита на нарушителя. Още повече, че ЕФ се издава в негово отсъствие и същият не може да се запознае със съдържанието му и да прави възражения, както би било при съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалвания ЕФ следва да бъде отменен поради нарушение на материалния и процесуалния закон.

При направения извод за незаконосъобразност на атакувания фиш, съдът следва да се произнесе само в допълнение към мотивите си и по направеното възражение за изтекла погасителна давност, наведено в жалбата, като съдът намира същото за неоснователно по следните съображения: Атакуваният ЕФ е издаден за нарушение на дата- **11.06.2019 г.**, за това че на тази дата в 12:32 часа в общ. Перник ПП I-6, км. 81+400- б-я Тенакс с посока към гр. София, при максимално разрешена скорост 60 км/ч, въведена с пътен знак "B26". СПУКС е насочена към гр. Радомир, с МПС БМВ 118 Д, вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер *****, е заснето да извършва нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като при разрешена стойност на скоростта- 60 km/h, е била установена стойност на скоростта-83 km/h и отчетен толеранс от -3 км/ч в полза на водача или превишена стойност на скоростта е била- 23km/h, като автомобилът е бил управляван от водач- собственикът- жалбоподателката, видно и от връчената разписка на същата -на 18.05.2022г., видно от представената към преписката разписка. Погасителната давност ограничава във времето възможността на държавата чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца. Давността за преследване започва от деня, в който е довършено престъплението / нарушението (чл.80, ал.3 от НК), и тече до реализирането на наказателната / административнонаказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в общата част на Наказателния кодекс намира приложение и в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл.11 от ЗАНН. Институтите на преследвателната давност по НК са приложими в административнонаказателното производство не само относно абсолютната давност, но и относно обикновената давност за преследване. В процесния казус това безспорно е така, тъй като специалните давностни срокове по чл. 34 от ЗАНН тук са неприложими, доколкото те регламентират съставянето на АУАН и издаването на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законовата препратка в чл.189, ал.14 ЗДвП не се отнася за електронните фишове. Напротив, разпоредбата на чл. 85а от ЗАНН предвижда, че доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на ЗДвП. Особени правила относно производството по издаване на електронни фишове ЗАНН не съдържа.

Поради това, относно институтът на погасителната давност за административнонаказателно преследване, по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, са приложими са разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, в частност срокът по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, а именно 3 години.

Процесното административнонаказателното преследване е било възбудено със съставянето на ЕФ срещу жалбоподателя. Това процесуално действие е от категорията на тези по чл.81, ал.2 от НК прекъсващо давността, тъй като е предприето срещу конкретно лице, за конкретно деяние, т.е., има необходимата предметна и персонална насоченост. Доказателствата по делото установяват, че ЕФ срещу жалбоподателката е издаден на **11.06.2019 г.**, т.е., в срока по чл.80, ал.1, т.5 от НК. Съгласно нормата на чл.81, ал.2 от НК след свършване на действието прекъсващо давността, започва да тече нова тригодишна давност. От доказателствата по делото се установява, че след издаване на ЕФ структурата на МВР е предприела действия за

връчването му на административнонаказателноотговорното лице – видно от представената към преписката разписка, същият е бил връчен лично на жалбоподателката на дата-18.05.2022г, от, тоест преди да са изтекли три години от последното прекъсващо давността действие до датата на връчване на електронния фиш, поради което и възражението е неоснователно.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалвания ЕФ следва да бъде отменен като издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон.

По разноските:

Искането за присъждане на разноски е направено своевременно от страна на пълномощника на жалбоподателя, като последният има право на такива предвид изхода на спора – отмяна на обжалвания ЕФ, и с оглед разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН- В производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Тоест препращаща към чл. 143 от Административнопроцесуалния кодекс. От съдържанието на приложения на договор за правна защита и съдействие –стр.33 от делото се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат С.Д. от АК Перник оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Перник по обжалване на процесния ЕФ. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 300 /триста/ лева (минималното предвиденото в чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения), което изключва необходимостта от неговото коригиране, поради което и възражението на въззиваемата страна на прекомерност, съдът намери за неоснователно. Същото е заплатено в брой при подписване на договора, т.е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд, поради което и Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи Перник, с адрес гр. Перник, ул. ***** следва да заплати процесната сума на жалбоподателката.

Мотивира от изложеното и на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К, № 2804868 /2019 г., на ОД на МВР Перник, с който на В. Д. Ч., ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв /сто лева/ на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от същия закон.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи Перник, с адрес гр. Перник, ул. *****, да заплати на В. Д. Ч., ЕГН ***** сумата в размер на 300 лв (триста лева), представляваща направени от лицето в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Перник: _____